

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 18/18
Luxemburg, 22 februari 2018

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-632/16
Dyson Ltd, Dyson BV / BSH Home Appliances NV

Advocaat-generaal Saugmandsgaard Øe adviseert het Hof te oordelen dat stofzuigerleveranciers en -handelaars geen aanvullende etiketten mogen gebruiken waarop informatie wordt overgenomen of nader toegelicht die is vermeld op het door een verordening van de Unie vastgestelde energie-etiket

Voorts is de richtlijn oneerlijke handelspraktijken niet van toepassing op de specifieke aspecten van oneerlijke handelspraktijken die door de verordening worden geregeld, aangezien deze geen handelingsvrijheid laat aan de betrokken handelaars

Sinds 1 september 2014 geldt voor alle in de Europese Unie verkochte stofzuigers een verplichting tot energie-etikettering, die door de Commissie nader is geregeld in een verordening houdende aanvulling van de richtlijn energie-etikettering¹. De etikettering heeft onder meer tot doel, de consument informatie te verstrekken over de energie-efficiëntie en de reinigingsprestatie van een stofzuiger.

Dyson verkoopt stofzuigers die werken zonder stofzak, terwijl BSH onder de merken Siemens en Bosch stofzuigers verkoopt die op klassieke wijze werken, met een stofzak.

Dyson komt op tegen de energie-etikettering van de door BSH verkochte stofzuigers. Die etikettering geeft de resultaten weer van energie-efficiëntietests die, in overeenstemming met de verordening, met een lege zak zijn uitgevoerd. Dyson is van mening dat de energie-etikettering van die stofzuigers de consument misleidt omdat onder normale gebruiksomstandigheden de poriën van de zak dicht raken wanneer deze zich vult met stof, waardoor de motor een hoger vermogen moet ontwikkelen wil de stofzuiger dezelfde zuigkracht behouden. De door Dyson verkochte stofzuigers, die werken zonder stofzak, hebben onder normale gebruiksomstandigheden niet te kampen met dit verlies van energie-efficiëntie.²

Dyson heeft een vordering tegen BSH ingesteld bij de rechtbank van koophandel Antwerpen (België). Deze vraagt aan het Hof van Justitie of BSH, gelet op de richtlijn oneerlijke handelspraktijken³, de consument misleidt door niet te vermelden dat de tests met een lege stofzak zijn uitgevoerd. De rechtbank van koophandel Antwerpen merkt voorts op dat BSH de bepalingen van de verordening nauwgezet heeft nageleefd en vraagt zich af of de toevoeging van extra informatie verenigbaar zou zijn met de bepalingen van de verordening betreffende het formaat en de inhoud van het etiket.

¹ Gedelegeerde verordening (EU) nr. 665/2013 van de Commissie van 3 mei 2013 houdende aanvulling van richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van stofzuigers (PB 2013, L 192, blz. 1).

² Dyson heeft bij het Gerecht van de Europese Unie ook een beroep tot nietigverklaring ingesteld, in het kader waarvan zij de geldigheid van de verordening betwist (zaak [T-544/13](#)). Nadat het Hof het arrest van het Gerecht van 11 november 2015 in die zaak had vernietigd (zie ook [PC nr. 133/15](#)), heeft het de zaak terugverwezen naar het Gerecht voor een nieuw onderzoek (zie arrest van het Hof van 11 mei 2017, Dyson/Commissie, [C-44/16 P](#)). Het Gerecht heeft nog geen uitspraak gedaan.

³ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2005, L 149, blz. 22).

In zijn conclusie van vandaag is advocaat-generaal Henrik Saugmandsgaard Øe van mening dat de verordening de fabrikanten en handelaars geen handelingsvrijheid laat met betrekking tot de vorm en de inhoud van het energie-etiket, zodat zij niet nader mogen aangeven onder welke voorwaarden de tests die hebben geleid tot de energieclassificatie, zijn uitgevoerd.

De advocaat-generaal merkt dienaangaande op dat het gebruik van het energie-etiket verplicht is. Bovendien moet dat etiket voldoen aan alle voorschriften van de verordening, en dit zowel wat het formaat ervan als de daarop te vermelden informatie betreft. Volgens de advocaat-generaal heeft de Uniewetgever bij de vaststelling van de verordening bewust gekozen welke informatie via het energie-etiket aan de consument moet worden verstrekt. De methode die is gebruikt voor het meten van de energieprestatie van de stofzuiger behoort niet tot de volgens de wetgever te verstrekken informatie.

Voorts komt de advocaat-generaal tot de conclusie dat **de verordening zich verzet tegen het gebruik van aanvullende etiketten waarop de op het energie-etiket vermelde informatie wordt overgenomen of nader toegelicht**. Hij stelt vast dat wanneer dergelijke aanvullende etiketten zouden mogen worden gebruikt, zou worden afgedaan aan het doel van de verordening, namelijk de standaardisering van de aan eindgebruikers verstrekte informatie over het energieverbruik en het verbruik van andere essentiële hulpbronnen. De advocaat-generaal merkt evenwel op dat die uitlegging uitsluitend betrekking heeft op de onder het toepassingsgebied van de verordening vallende informatie. Hij is bijgevolg van mening dat de verordening niet in de weg staat aan het verstrekken van informatie die buiten het toepassingsgebied ervan valt, zoals de verkoopprijs, de plaats van vervaardiging of de duur van de garantie.

Ten slotte onderzoekt de advocaat-generaal of het gebruik van het energie-etiket overeenkomstig de verordening (dat wil zeggen zonder dat nader wordt aangegeven onder welke omstandigheden de tests zijn uitgevoerd) een misleidende omissie in de zin van de richtlijn oneerlijke handelspraktijken kan vormen.

De advocaat-generaal komt tot de conclusie dat de richtlijn niet van toepassing is op de specifieke aspecten van oneerlijke handelspraktijken die worden geregeld door voorschriften van de Unie die de betrokken handelaars geen handelingsvrijheid laten, zoals de verplichting om een specifiek energie-etiket te gebruiken en het verbod op het gebruik van aanvullende etiketten waarop de op dit energie-etiket vermelde informatie wordt overgenomen of nader toegelicht. Daarom hoeft volgens hem niet te worden nagegaan of er sprake is van een misleidende omissie in de zin van de richtlijn.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, in volledige onafhankelijkheid het Hof een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) wordt gepubliceerd op de website CURIA op de dag waarop de conclusie wordt genomen.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170